

Сряда, 16 юни 2010 г.

65. Припомня, че Комисията следва оформи свята търговска стратегия за ЕС 2020, за да трансформира търговската политика на ЕС в истинско средство за създаване на работни места и устойчиво развитие в световен мащаб, както и на ранен етап да предвиди открит диалог с Парламента и гражданското общество във връзка с приоритетите на ЕС за периода след Доха, по-специално по отношение на социалните и екологични стандарти и реформата на СТО;

*

* *

66. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет и на Комисията.

Икономическо управление

P7_TA(2010)0224

Резолюция на Европейския парламент от 16 юни 2010 г. относно икономическото управление

(2011/С 236 Е/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид неофициалната среща на Европейския съвет на 11 февруари 2010 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 10 март 2010 г. относно „ЕС 2020“⁽¹⁾,
  - като взе предвид срещата на държавните и правителствените ръководители на държавите от еврозоната и на Съвета по икономическите и финансовите въпроси (ECOFIN) във връзка с европейския механизъм за финансово стабилизиране,
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 12 май 2010 г. относно засилване на координацията на икономическите политики (СОМ(2010)0250 окончателен),
  - като взе предвид шестте доклада, приети в комисията по икономически и парични въпроси на 10 май 2010 г.,
  - като взе предвид работата на своята специална комисия по финансовата, икономическа и социална криза,
  - като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че настоящата финансова и икономическа криза показва, че е необходимо по-силно икономическо и парично управление,
- Б. като има предвид, че стратегията „ЕС 2020“ следва да насърчава икономическия растеж и да създава заетост, както и че спадът на БВП с 4 %, спадът в промишленото производство и безработицата, засягаща общо над 23 милиона жени и мъже, представляват значително социално и икономическо предизвикателство,

Европейски механизъм за финансово стабилизиране, който да гарантира стабилността на еврото като важна първа стъпка

1. Счита, че постигнатото на 9 май 2010 г. споразумение за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране за подпомагане на изпитващи финансови затруднения държави както в еврозоната, така и извън нея, е ключов момент в европейската история; изразява съжаление, че европейските политици не предприеха решителни действия по-рано, независимо от продължаващото задълбочаване на финансовата криза;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0053.

Сряда, 16 юни 2010 г.

2. Припомня на Комисията и на държавите-членки, че Парламентът ще трябва да даде своето одобрение, в случай че Комисията и Съветът решат да приложат европейския механизъм за финансово стабилизиране на международните капиталови пазари;
3. Счита споразумението за важна първа стъпка в посока към предоставяне на Европейския съюз на солидна и устойчива рамка за икономическа и парична политика;
4. Подчертава, че неотдавнашните събития показват, че еврозоната се нуждае от по-смело икономическо управление и че един паричен стълб, неподкрепен от социално-икономически стълб, е обречен на неуспех;

Европейският съюз се нуждае от реформа на своята система за икономическо управление с цел да бъде по-добре подготвен за бъдещи кризи

5. Подчертава, че за да се възстанови добрият темп на растеж и да бъде постигната целта за устойчиво икономическо развитие и социално сближаване, следва да се даде приоритет на решаването на проблемите, свързани с устойчиви и значителни макроикономически дисбаланси и различия в конкурентоспособността; приветства факта, че Комисията признава тази необходимост в своето съобщение относно координирането на икономическата политика;
6. Призовава работната група, създадена от Европейския съвет през март 2010 г., да ускори работата си и да представи, преди септември 2010 г., конкретни предложения въз основа на общностния метод относно по-задълбочената и по-машабна икономическа координация;
7. Изтъква, че дългосрочната устойчивост на публичните финанси е от съществено значение за стабилността и растежа; приветства предложенията на Комисията за укрепване на управлението на еврозоната в средносрочен и дългосрочен план, чиято цел е да се избегне повторение на сегашната валутна криза, и споделя нейното становище, че Пактът за стабилност и растеж изисква по-ефективни механизми за стимулиране и санкции;
8. Въпреки това изразява съжаление, че в своите предложения относно европейското икономическо управление Комисията не предлага решения за по-целенасочена координация на икономическата политика, насочена към разработването на обща бюджетна стратегия в рамките на една цялостна стратегия „Европа 2020“, така че да се възстановят и запазят дългосрочните темпове на икономически растеж;
9. Подчертава факта, че постигането на устойчиви публични финанси не изисква само отговорно изразходване на средствата, но и адекватно и справедливо данъчно облагане, по-ефективно събиране на данъци от страна на националните данъчни органи и по-интензивна борба срещу отклонението от данъчно облагане; във връзка с това призовава Комисията да предложи набор от мерки за оказване на помощ на държавите-членки да възстановят равновесието на своите публичните сметки и за финансиране на публични инвестиции чрез използване на новаторски финансови източници;
10. Подчертава необходимостта европейските финансови надзорни органи да работят в тясно сътрудничество, на микро- и макро равнище, с цел да се гарантира ефективен контрол;
11. Счита, че правомощията на Евростат следва да бъдат разширени, включително да й бъдат предоставени права за разследване; счита, че откритата и прозрачна статистическа информация следва да представлява предварително условие за получаване на помощ от структурните фондове; счита, че Комисията трябва да поеме отговорността за оценка на статистическите данни, предоставяни от държавите-членки;
12. Призовава за създаването на „Европейски валутен фонд“, в който държавите от еврозоната да внасят средства пропорционално на размера на своя БВП, както и глоби в зависимост от равнищата на прекомерна задлъжнялост и дефицит; всяка държава-членка би могла да ползва от ЕВФ сума до размера на средствата, вложени от нея в миналото; ако все пак дадена държава има нужда от допълнителни ресурси или гаранции, тя ще трябва да приеме специално съставена програма за реформи, която да изпълнява под контрола на Европейската комисия;

Сряда, 16 юни 2010 г.

13. Отправя искане към Комисията да представи макроикономическа оценка на въздействието на пакета мерки за запазване на финансовата стабилност на Европейския съюз, както и да публикува съобщение относно практическата осъществимост, рисковете и предимствата, свързани с емитирането на еврооблигации;

Европейският съюз се нуждае от реформа на своята система за икономическо управление с цел да се гарантира успешното изпълнение на неговата нова стратегия „Европа 2020“

14. Счита, че управленската структура на стратегията „Европа 2020“ следва да се укрепи, за да се гарантира, че за разлика от Лисабонската стратегия тя ще постигне своите цели; по тази причина изразява дълбоко съжаление предвид факта, че Комисията и Съветът не представиха предложения в този смисъл въпреки настоятелното искане на Европейския парламент в неговата резолюция от 10 март 2010 г. относно „ЕС 2020“;

15. Подчертава значението на укрепването на връзката между инструментите на Пакта за стабилност и растеж, макроикономическите инструменти и националните програми за реформа по „Европа 2020“ чрез представянето им по съгласуван начин, включително чрез по-голяма съпоставимост на националните бюджети по отношение на разходите в различните категории; държавите-членки следва не само да разглеждат съответните икономически политики като въпрос от национален интерес, но и като въпрос от общ интерес, и да формулират политиките си по съответен начин; припомня на държавите-членки за засилената роля на общите насоки на икономическата политика;

16. Счита, че, вместо да продължава да разчита на отворения метод на координация в областта на икономическата политика, по-широкото използване на задължителни мерки е необходимо, за да постигне успех новата стратегия;

17. Счита, че стратегията „Европа 2020“ не е достатъчно силно съсредоточена върху основни въпроси, с които трябва да се справят държавите-членки, и подчертава, че съществуват големи проблеми по отношение на съдържанието и управлението на „водещите инициативи“ и „целите“;

18. Отново призовава за единна, интегрирана стратегия за развитие на Европа, която да определи дългосрочни насоки за икономическо развитие с оглед на изграждането на по-добра, по-справедлива и по-устойчива икономика, която осигурява просперитет за всички;

19. Отново призовава за интегриране на припокриващите се стратегии като стратегията „Европа 2020“, стратегията за устойчиво развитие и Пакта за стабилност и растеж; изразява съжаление предвид факта, че Европейският съвет отхвърли този подход, като остави неразрешен проблема с несъгласуваността на политиката;

20. Счита, че ефективното икономическо управление предполага да се даде на Комисията същинска и по-голяма отговорност за управление, като по този начин ѝ се предостави възможност да използва съществуващите инструменти, както и инструментите, наскоро предоставени от Договора от Лисабон, като например членове 121, 122, 136, 172, 173 и 194, които възлагат на Комисията задачата да координира плановете и мерките за реформа, както и да установява обща стратегия;

21. Настоятелно призовава Европейския съвет и Комисията да приемат подход на „моркова и тоягата“ и да използват механизмите за спазване на изискванията в рамките на член 136 от Договора, като например икономически стимули (напр. допълнителни средства от ЕС) и санкции, целящи да подкрепят по-доброто икономическо управление в ЕС и, по-конкретно, по-доброто управление съгласно стратегията „Европа 2020“;

22. Счита, че укрепването на икономическото управление трябва да върви ръка за ръка с укрепването на демократичната легитимност на европейското управление, които трябва да бъдат постигнати чрез по-активно и по-навременно включване на Европейския парламент и на националните парламенти по време на целия процес; призовава, в частност, Съвета и Комисията да се възползват от разпоредбите на Договора от Лисабон по отношение на активното участие на Парламента в областта на икономическата политика, както е определена в член 121, параграфи 5 и 6, и призовава Комисията да внесе подробни предложения за установяването на редовен политически и законодателен институционален диалог в тази особено важна област на политиката;

Сряда, 16 юни 2010 г.

Европейският бюджет и националните планове за реформи следва да бъдат в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ за стимулиране на устойчив растеж и развитие

23. Настоява, че за да бъде надеждна стратегията „Европа 2020“ са нужни повече съвместимост и допълване между националните бюджети на 27-те държави-членки на ЕС и бюджета на ЕС; подчертава по-важната роля, която бюджетът на ЕС следва да играе чрез обединяване на средствата;

24. Подчертава значението на дългосрочните публични или частни инвестиции за финансирането на инфраструктурата, необходима за прилагането на водещите инициативи на стратегията „Европа 2020“, и приканва Комисията да предложи мерки за адаптиране на европейската регулаторна рамка с оглед насърчаване на сътрудничеството между дългосрочните инвеститори;

25. Подчертава, че стратегията „Европа 2020“ може да бъде надеждна само ако е адекватно финансирана и иска да види по-амбициозен подход в проектобюджета за 2011 г. с оглед успешно прилагане на стратегията „Европа 2020“; изразява съжаление от факта, че водещите програми на стратегията „Европа 2020“ не получават достатъчно финансиране в проектобюджета за 2011 г.; подчертава, че по-голямо участие на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и по-голямо упование на публично-частните партньорства (ПЧП) може да бъде ефективен подход, без да представлява универсално решение за всички случаи; изразява съжаление относно факта, че този въпрос не е разглеждан от Европейския съвет или от Комисията;

26. Призовава Комисията да изясни отношението между бюджетните редове в бюджета на Съюза и съответните цели на стратегията „Европа 2020“; настоява Комисията да направи предложение преди края на първата половина на 2010 г. за преразглеждане на настоящата многогодишна финансова рамка (МФР) за периода 2007-2013 г., така че да се намерят допълнителни бюджетни средства за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“;

27. Изисква допълнителна информация относно последствията за бюджета на ЕС на европейския механизъм за финансово стабилизиране, решение за който беше взето на извънредното заседание на Съвета по икономическите и финансовите въпроси на 9 и 10 май 2010 г.;

28. Подчертава значението на преразглеждането на настоящата МФР за съблюдаването на заключенията на Европейския съвет от 15 и 16 декември 2005 г. и за привеждането ѝ в съответствие с изискванията на Договора от Лисабон, за да се осигури финансиране за инициативите, очертани в стратегията „Европа 2020“, както и за разнообразните инициативи и политически ангажменти, поети през периода на действие на настоящата и следващата МФР;

29. Подчертава изискването бюджетът на ЕС да отразява нуждата от финансиране на прехода към устойчива по отношение на околната среда икономика;

Европейският парламент изисква да бъде включен по-активно в изработването на конкретните предложения в рамките на „Европа 2020“

30. Подчертава, че ще вземе своето решение относно насоките за заетостта, след като получи задоволителен отговор относно управленската структура и бюджетната рамка на стратегията „Европа 2020“;

31. Подчертава, че годишните политически препоръки и предупреждения на Комисията във връзка със съблюдаването от държавите-членки на целите на „Европа 2020“ следва да служат за основа за решенията на Европейския съвет; счита, че тези доклади следва да бъдат обсъждани в Парламента преди разглеждането им в Европейския съвет;

*

* *

32. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет и на Комисията.